

انقلابی بزرگ

جرج سخمان جرداق، اولب شهود مسیحی کتابی در ۵ جلد و ۱۳۰۰ صفحه درباره امام علی علیہ السلام نوشته و منتشر شده که مورخ تاریخ مخالف مختار جوان قرار گرفته است.. سلور کو تاذیر اپنای «شماره مخصوص» از جلد دوم آن کتاب ترجیح و تفضیل شده که برای آنکاه خواهد گشاید.. جکو نکی ادیسه یا تسبیح در بازه نهضت اسلام و اسلام علی، پدر آن اقدام نمیشود.

سیده‌هادی خسروشاهی

... پرده‌ای آزادی و استبداد در طول تاریخ جهیتین بر قرار گردید و درین عرصه و هر گوشای از روی زمین وجود داشتم. هم‌الهای جهان برای پروردگار انتظام اسلام و تحکیم و تثبیت عالمیت اعدم و بیرون آن انقلابیان برای ادانتهان، برای اعراط، مانندیگران، سخنان در تختان و پرادران در تاریخ این انقلابیان آمدند از جمله ای از تاریخ را پایان گشیدند و درون جمیعی را آغاز شاهد، و جنایتکه اسلام انقلابی بر مذاجتماع حامد شاهلیت بود، وجود علی بن ابیطالب پیر اقلایان بر ضد گروهی به که خواستداران هدفای باک و نیکوی اسلام حاضر آن پیاخته شدند، منحر گردند و در افع علی، پسر محمد بن عبدالله، نایانده و سبیل این انقلاب، نیمن گشته امول و قوانین آن، روزی سازندۀ عده‌های آن و کوشنده در راه پست و عدوی ساختن منافق آن بود.

ما با توجه بهمه اقلایان که در سراسر جهان زمین خدایه، مقام و موقعت علی این ابیطالب را در این میان دوکسی کنیم و او جانشک برودی برای هاروش خواهشند، بکار از پیر قلیر قریب این اقلایی های تاریخ است که با گفتار و گردار سود درین رامی کوشید...

* * *

اگر ما پیش از عرب، گرام، عوامیه‌ده؛ اقلایی که محمد بن عبد الله برپانمود و حاشیان وی «بال آواز اگر قتلد، جیزی نگذشت که از طرف قطبته جاکه برآن کارهای فردی و صالح و منافع خدمی نکار گشتمد. و اگر این اهمیه را نیمیم که شند هارام کشند و مرد را درد و میکند و بیارت و چیا و کریمی بردازد...

این عصاوهی است که زدن و ترشیت در درج مضر را یعنوان ممالک حلال اینها ندار خود

در من - پسر و بن عاص که اورا بر سده علی پادی کرده بود - من باشد و مبنی است: «عصاوهی، مصر و مردم آنرا پس از و بن عاص چشیده تا هر طور که بتو اهدور آن تصریف نماید! .. و این بزید این معاویه است که امام حسین بن علی را بقتل مساند و سپس نایسنه گان کاروان حسین را کشیدن و کرده گان بی سر برستی بودند، اسم کرده و به شهقی می آورد و بعد آن همانند روش «بخت النصر» پسر بازان خود اجازه می دهد که «مدینه منوره» را قتل عام نموده و غارت کنند.

و این در زادین ایمه و مسلم بن عقبه و حاجاج بن يوسف و «هاصردیگران» عمال و ایادیهای امپراتوری را بازداشتند که با مردم چنان رفتار و شیوه ای می کنند که جزو ایجادشی و گرگهای در نهاد بازیهار را بآن آلتیور رفتار نمی کنند.

و اینهم نیز عباس هستد که در راه روتین پن امیره کام بر می داردند و سرمهایند و آنگاه مامن نیزم که کشکار گاهها و پروردگرها و تجاوزها و تبعیض حقوق و غارت اموال مردم بخطاطر پر - کردن گنجینه های خلاؤصال و اطراف ایوان، بشکل غیر قابل توصیف بالایی گرد - ولی با پیدا شده ذات گرس نامزد تاریخ عرب، شناخته شده اسلام - ناریکی و متینیت: در قالب زادین ایمه که با سواعده و احتمال همراه مرتضی قتل مرسانید و گفته میداد، «حضر بن عدی» شاهزاده و ایضاً استرام از حق ایوان و ایوان خوار و نفرت از علم و سنته و پیغایر تقابل بدلالت و پرور گذاشت عده و سیمان، خون خرد را فدا می سازد و همچنین «عمر بن حفص» یا محبیزه که تو پیچ داد سر بریده اورا درین اسر میگات بگردانند اما او بسته مگرس فردی ای اور در برابر این بیهودگری اتفاک زیرینی میگاید.

و در بر این «عمر بن زاده»، «حسین بن علی» تهائی کند که تاریخ اوضاع و راست، و «عیثم بن نعیل» به جهت شدید مس اید که «ابن زیاده» اور ایادار آن را خسته و لولی او را آججه که حق تشیعیں و ای ایمانی داران این اطمینان که نسبت بعد ایان را باشند و گردانند ... د «رسید هجری»

پیغمبر میگند که «ابن زیاده» دسته ای ایاده و ایاده ای و ای ایاده که دیگرین دیانت را هم بریده ای او،

که این خود را در باد ای شکنند و من گه ای خود خسته و ایاده ای داد.

و در مقابل هر دوین بن حکمه، «ابوذر غفاری» قیام می کند و در بر این روی سپاه

«حجاج بن يوسف»، جهیز ایوس در پرورگ، «کعبیل بن زیاد» و «سیدین جیزی» می خشند.

و در آنروز گاری که در بیکاریه بصره، «بازار برده مقریش را نی داشت، این اقلاب

بسیان برده، بر هر چهارم چهار بزرگ بنای «علی بن محمد» - از اولاد امام حسین - بوقوع

پیوست ...

و درین طبقه تاریکی امشیاده تر کهای عثمانی، سیاره هایی بنایی: «جمال الدین

افغانی، محمدعبدله، عبدالرحمن کواکبی، این در مسالی در خفین گرفته است و در میان عالم کریمان و دشمنان در شکنندگان در عرصه منطقه بیانی، پاگلرها و هریادی امانته شیخ ابراهیم یازجی، بکوش میورده که میگفت: «مردم از خواب گرانیار جنم یکشانید و بیدار نشود که بدینه بینهاد ناگواریا فراوان شد، و انسان ناچار نو در آن فرموده است».

آری! در خلال «مایان قرون و اصار» انتقام‌هایی در ایجاد آنها در بینهاد که آن را توده‌نمایی روشی کردند که با دفع آنها هم‌باور، بر آنان وزیده و طوفانیهای ناپدید کنندۀ طیان، آنها را بنا بر دیگر کنیده بودند.

لایقیت‌ها ناگفته که مکن از هم‌عای غیر از این کلیج بود در خلال دوران حکومت شاهی و امپراتوری، بیشتر از استبار اسلامی یا گرد که عطف نهادن آنها ازین بینهاد و ناچاره ماختن آثار شوم شیوه‌ای استدادیو!

و در دلأس این کاروان اقلالیون، در تاریخ قدیمها «اقلاقی بزرگ‌الاعمال این ایطالیان قرارداد که باز نگذانی و عرض خود را، و با آنچه که بعزم آموخت و از خود بجای نهاد، ۵۰ مشهور بلند و برجسته خواهد شد».

همان علی بن ایساتی که با شتر خود در برای شکر تهاوز کاران ایستاند و اقبال و زبان خود در مقابل لشکری از نکار و علی، این ایصالیان را تراویت و زیده بالفیشه بر شتره و نظر خل نایدیز و سرختن خود در مقابل طولانیها، بالتفیشه از اسلامیان اعیانیهای و فتوح‌الله و آذوه‌های بزرگان و سرشناسان، ایستاند کی نیو!

بقیه از صفحه ۴

دیگر اینکه تا این درسته قدر تبلیغ است، و کجا ایستاده آن را همیل در آمد بسته و کامن است محل است این وسیع املاج که در مسما اسما این هیئت‌وزریان با یعنی دسته استناده جی نخواهد رسید، و آنها با اتصاد بهمای نیو و نمده در لیست شار و زد و سمه‌های علی، کار خود را انجام خواهند داشت که اینکه این هیئت‌لر حق قوی‌ترین هست!

بهترین سویه از اطراف کفر منحدر و آزاده‌ایه کنندگان و دوارد کنندگان و ساحبان یعنی اعماق است که از جر آذر راهی سلطان و راهی ایشان و ایشان اهلی ایشان و درین انتقام نوشته آنها را چاگاند: «سینا هشت است! اکلاس درسی نیست! هر قیمتی حتی با وجود

و تبدیل نهاده حل این مشکل!» و مثود کل مسکلات مریوط بوسائل تبلیغ ای امر و ز، ایست که وسائل از بیرون نکل از جنگ‌الاین افراد و درست آنها بودند آورده بودند،

حمله انتقامی و تجارتی آن بکل این بودند، و تحت قنارت نشکنیات سنجیخ از آنها و بامراج فعلی، شود و این اتفاقی رفع و مهاری در راه تعلم و ریست مردم بخصوص سل جوان بکار آمدند.

(۱) ترجمه تاریخی از دو قلم کتاب «علی و ایلووہ المژده» (علی و اقلاب فرائنه).

(۲) کیهان ۱۳۹۰/۰۷/۰۴